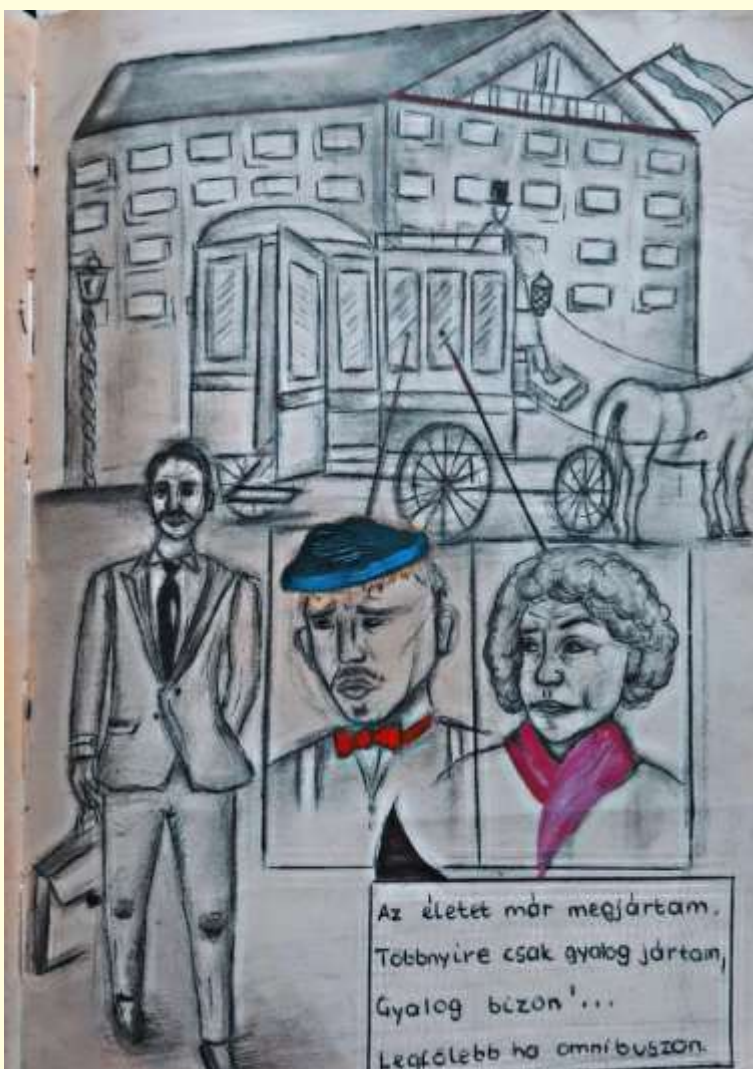

ARANY JÁNOS: EPILOGUS

ARANY ÁSZOK

AZ ÉLETET MÁR MEGJÁRTAM.
TÖBBNYIRE CSAK GYALOG JÁRTAM,
GYALOG BIZON'...
LEGFÖLEBB HA OMNIBUSZON.

Az életet már megjártam.
Többnyire csak gyalog jártam,
Gyalog bizony'...
Legfőlebb ha omnibuszon.

Hiszen az útfélen itt-ott
Egy kis virág nekem nyitott:
Azt leszedve,
Mégvolt szívem minden kedve.

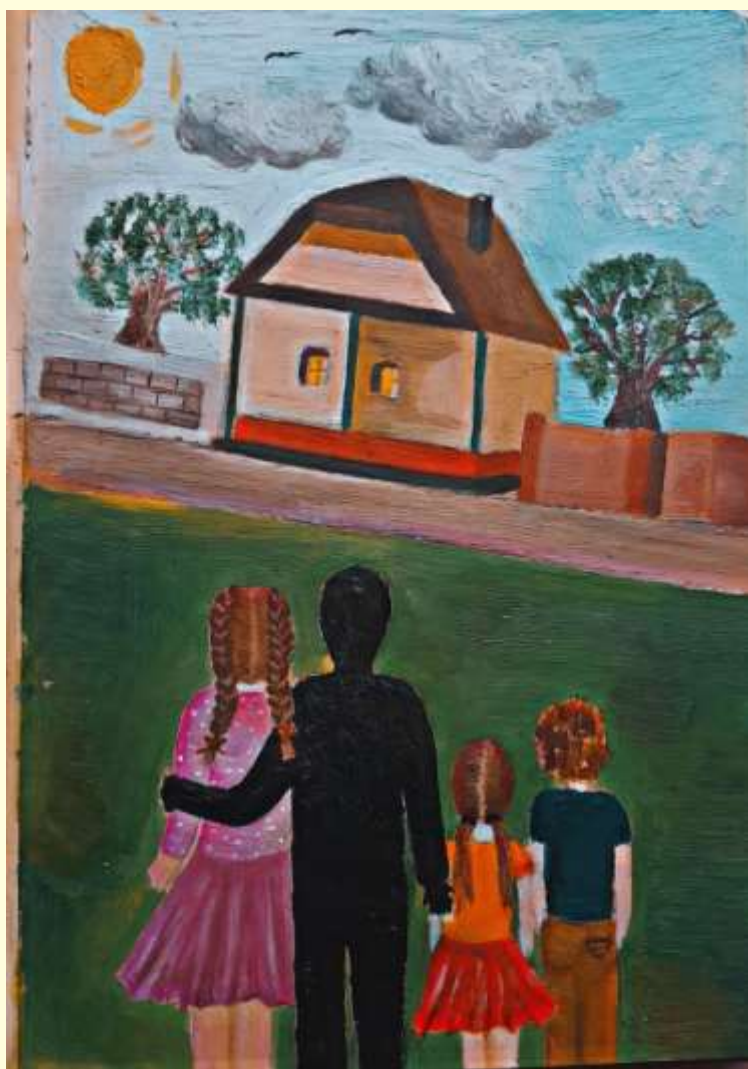
HISZEN AZ ÚTFÉLEN ITT-OTT
EGY KIS VIRÁG NEKEM NYITOTT:
AZT LESZEDVE,
MEGVOLT SZÍVEM MINDEN KEDVE.

ADA CÍMET, BÁR NEM KÉRTEM,
S TÖBB A HÍR-NÉV, MINT AZ ÉRDEM:
NAGYRAVÁGYVA,
BÉTOLT VOLNA KEBLEM VÁGYA.

MILY TEMÉRDEK MUNKA VÁRT MÉG!...
MILY KEVÉS, AMIT BEVÁLTÉK
FÉLBE'-SZERBE',
S HÁNY REMÉNYEM HAGYOTT CSERBE'!...

CSÖNDES FÉSZKET ZÖLD LOMB ÁRNYÁN,
HOVA MÚZSÁM EL-ELVÁRNÁM,
MELY SAJÁTOM;
BENNE ÉN ÉS KIS CSALÁDOM.

Most, ha adná is már, késő:
Egy nyugalom vár, a végső:
Mert hogy' szálljon,
Bár kalitja már kinyitva,
Rab madár is, szegett szárnyon?

MOST, HA ADNÁ IS MÁR, KÉSŐ:
ÉGY NYUGALOM VÁR, A VÉGSŐ:
MERT HOGY' SZÁLLJON,
BÁR KALITJA MÁR KINYITVA,
RAB MADÁR IS, SZEGETT SZÁRNYON?